

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3—
Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 20
261—Γραφεῖον δδ. Ἑρμοῦ—261

Πρώτην, χρησιμωτάτην καὶ ἀναγκαιοτάτην πηγὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ῥητορικῆς ἐκαλέσαμεν τὴν ἁγίαν Γραφήν· καὶ δικαίως. Διότι ἂν ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ συνίστανται εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ἀπεσταλμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποῦ ἀλλαχοῦ δυνάμεθα κάλλιον ν' ἀνεύρωμεν τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ ζωὴν, ἢ ἐκεῖ, ἐνθα λαλεῖ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ οἱ Ἀπόστολοι αὐτοῦ; Ἐνταῦθα, ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ, ἐνυπάρχει ἡ ἀληθὴς σοφία ἡ λαλοῦσα εἰς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἰσχυρῶς κινουσα καὶ ἐλύουσα. Ἐνταῦθα τὸ ὕδωρ ἀντλεῖται καθαρὸν καὶ ζῶν, ἀμιγῆς ἄλλοτριῶν στοιχείων. Ἐνταῦθα εἶναι ἀποθεσασταυρισμένα τὰ μέσα δι' ἃν δυνάμεθα νὰ κινήσωμεν καὶ πείσωμεν τοὺς ἄλλους. Ἐνταῦθα ὑπάρχουσιν αἱ ἀλήθειαι ἐκεῖναι, αἵτινες, ἐπὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἐδραζόμεναι, ἔχουσιν ὅλως ἄλλοίαν ἢ οἱ ἄνθρωπινοι λόγοι δύναμιν. Τὸ κύρος τοῦ λόγου τούτου εἶναι ἰσχυρόν· διότι Θεὸς εἶναι ὁ λαλῶν, διότι πᾶν τὸ ἀμέσως ἐκ Θεοῦ προερχόμενον ἀνομολογεῖται ὡς ἀλάθητος καὶ ἀμετάτρεπτος ἀλήθεια, ὡς ἐντολὴ ὑπεράττη, ὡς θεῖος λόγος ἀγάπης.

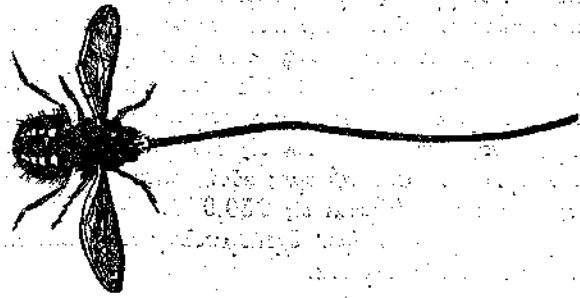
Περὶ τῆς μυστηριώδους ταύτης δυνάμεως τοῦ ἐν ταῖς Γραφαῖς λόγου ἦσαν πληρότατα πεπεισμένοι πάντες οἱ ἐπιφανεῖς τῆς Ἐκκλησίας ῥήτορες· διὰ οὗτο χρόνου μακροῦ οὔτε πόνων πολλῶν ἐφείδοντο εἰς τὴν μελέτην αὐτῶν, πρὶν δ' ἢ γίνωσιν ὅλως κάτοχοι τοῦ περιεχομένου καὶ τῆς ἐνοίας τῶν ἁγίων Γραφῶν, οὐδὲ νὰ κηρύξωσι τὸν θεῖον λόγον ἐνόμιζον ὅτι ἠδύναντο. Ὁ Βαλέριος παρεκίνησε τὸν Αὐγουστίνον νὰ κηρύττη, ὅτε οὗτος ἀτελῶς εἰσέτι ἐγίνωσκε τὰς Γραφάς. «Πάτερ, λέγει ὁ Αὐγουστίνος πρὸς αὐτόν, ποῦ εἶναι ἡ πρὸς με ἀγάπη σου; Διατί θέλεις νὰ με ἀποστερήσῃς τὸν χρόνον τὸν ἀναγκαῖον εἰς ἐκμάθησιν ἂν ἀγνοῶ; Θέλεις τὴν ἀπώλειάν μου; Τί θ' ἀποκριθῶ εἰς τὸν Θεόν, ὅταν με κρίνῃ; Νὰ τῷ εἶπω, ὅτι ἀνέλαβον τὴν διακονίαν τοῦ λόγου, μὴ γινώσκων τοῦλάχιστον ὅ,τι μοι

εἶναι ἀναγκαιοτάτον, ἵνα ἐπιτυχῶς διεξαγάγω τὴν διακονίαν ταύτην.

Οὕτως ἐφρόνου καὶ οἱ λοιποὶ πάντες τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ θεῖοι Πατέρες Βασίλειος, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς καὶ ὁ Χρυσόστομος ἐθεώρησαν κύριον αὐτῶν μέλημα τὴν μελέτην τῶν Γραφῶν, γνωστὸν δ' εἶναι, ὅποιον ὕψος ἀληθειῶν καὶ ῥητορείας ἠντλησαν οἱ πατέρες οὗτοι ἐκ τῶν Γραφῶν. . . . Κατὰ τοὺς πρώτους τοῦ χριστιανισμοῦ ἐνδόξους αἰῶνας ὁ προδίδων τὰς Γραφάς διέπραττε τὸ αὐτὸ ἀμάρτημα καὶ ὁ ρίπτων τὰ ἅγια τοῖς κυσί. Τότε γρονυπέτεις ἀνεγίνωσκον τὴν ἁγίαν Γραφήν ὡς αὐτὴν ἐπιστολήν, ἣν ὁ Θεὸς ἔγραψε τοῖς δημιουργήμασιν αὐτοῦ· τότε ἐν τῷ αὐτῷ κατετίθεντο τόπω τὰ ἅγια καὶ ἡ ἁγία Γραφή τότε οἱ θνήσκοντες ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν εἰς τὸν τάφον τὴν Γραφήν ὡς πολύτιμον καμῆλιον. Καὶ δὲν ἔχει μὲν νῦν οὕτω τὸ πρᾶγμα· ἀλλὰ καὶ νῦν ἡ ἁγία Γραφή διατελεῖ οὕσα καθαρωτάτη καὶ ἀφθονωτάτη πηγὴ δυνάμεως καὶ ὕψους χριστιανικοῦ λόγου, ἱκανὴ καὶ τοὺς σοφοὺς νὰ πείσῃ καὶ τοὺς ἀσόφους νὰ προσελκύσῃ. Ἡ ἁγία Γραφή περιέχει μυστήρια ἀξία προσοχῆς καὶ μελέτης τοῖς σοφωτάτοις, περιέχει ἀπ' ἄς ἀληθείας διατρεφούσας καὶ αὐτοὺς τοὺς μικροὺς καὶ ἀσθενεῖς· δηλάζει τὰ παιδία καὶ παρέχει στερεὰν τροφήν τοῖς ἰσχυροῖς. Ἡ ἁγία Γραφή ὁμοιάζει πρὸς ποταμὸν, οὗ τὸ ὕδωρ ποῦ μὲν εἶναι τοσοῦτον ἀβαθές, ὥστε καὶ ἄρνιον δύναται νὰ διέρχηται, ποῦ δὲ τοσοῦτον βαθύ, ὥστε καὶ ἔλεφας δύναται νὰ διαπερᾶ κολυμβῶν.

Ἄλλ' αἱ Γραφαὶ εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τὸν ἐκκλησιαστικὸν ῥήτορα οὐ μόνον ἕνεκα τοῦ περιεχομένου, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς λέξεως καὶ τοῦ ὕψους αὐτῶν. Καὶ ὁ μὲν ἐπιπόλαιος ἀναγνώστης ἐλάχιστα θαυμάζει τὰς καλλονας τῶν Γραφῶν, ἀλλ' ὁ ἐμβριθὴς ἐγκύπτων εἰς τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν πανταχοῦ εὕρισκε τὰ κινουῦντα τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ καὶ τέρποντα αὐτόν. «Ἴνα νοήσωμεν τὴν ῥητορείαν τῆς ἁγίας Γραφῆς, λέγει ὁ Φεβελῶν, ἀνάγκη πρὸ πάντων νὰ γινώσκωμεν τὴν ἀρ-

ναί ως ο σωλήν δι' οὗ ἄρχει ἀναρροφῶμεν ὕδωρ ἢ ἕτερον ρευστόν. Ἦναι δὲ καὶ ὡς ἀντλία. Δι' ἀντλίας, ὡς ἐστὶν ἡ τοῦ ἐλεφαντος κατασκευασμένη, πολλὰ ἔντομα λαμβάνουσι τὸ μέλι ἐκ τῶν ἀνθέων. Ἡ ἀντλία αὕτη καλεῖται προβοσκίς. Διὰ τοιοῦτου ἐργαλείου ὁ κώνωψ ἀναμιμῶν τὸ αἷμα ἡμῶν. Εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς ἀντλίας τοῦ ἔχει τι δι' οὗ διανοίγει ὅπῃ ἐν τῷ δερμάτι ἡμῶν, εἶτα δὲ ἀντλεῖ τὸ αἷμα ἡμῶν ἐν τῷ στομάχῳ του. Ἐν τισὶν ἐντόμοις ἡ προβοσκίς εἶναι μακροτάτη, ὡς ἐνταῦθα φαίνεται. Ἡ προβοσκίς αὕτη εἶναι κοίλη, δι-

αὐτῆς δὲ τὸ ἔντομον ἀναμιμῶν τὸ μέλι πολὺ βαθύς ἐκ τῶν ἀνθέων, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦται νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ βάθος αὐτῶν. Ἡ προβοσκίς συνήθως εἶναι περικτυγμένη ὅταν δὲν ἔχει εἰς χρῆσιν, ὡς ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι. Τὰ δύο μακρὰ κέρατα ὑπεράνω αὐτῆς εἰσι τὰ αἰσθητήρια ὄργανα. Ἡ γλώσσα τοῦ κολοβρίου εἶναι πράγματι προβοσκίς, καὶ περιεργωτάτη. Ἐχει δύο σωλήνας παράλληλως τεθεμένους, ὡς εἰσὶν αἱ δύο κἀνκει διπλοκάνου πυροβόλου εἰς τὴν ἀκρὰν τῆς γλώσσης οἱ σωλήνες οὗτοι εἰσὶν ὀλίγον κεχωρισμένοι, καὶ αἱ ἀκρᾶ αὐτῶν εἰσὶν ὡς κοχλιάρια. Τὸ μέλι λαμβάνει διὰ τῶν κοχλιάρων τούτων εἶτα δὲ φέρεται εἰς τὸ στόμα διὰ τῶν μακρῶν σωλήνων τῆς γλώσσης. Ἀλλὰ τὸ πτηνὸν μετὰ χειρὸς τὴν γλώσσαν τοῦ καθ' ἕτερον τρόπον συλλαμβάνει δι' αὐτῆς τὰ ἔντομα, διότι ἀποτρέφεται ἐκ τούτων ὡς καὶ διὰ μέλιτος. Πράττει δὲ ὡς ἑξῆς: Τὰ δύο κοχλιάρια λαμβάνουσι τὸ ἔντομον ὡς διὰ λαβίδος, αὕτη δὲ κἀμπωμένη τὸ θέτει εἰς τὸ στόμα τοῦ πτηνοῦ. Ἡ γλώσσα ἐπομένως τοῦ κολοβρίου δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐργαλεῖον, ἀλλὰ περιέχει διάφορα ἐργαλεῖα ὡμοῦ, δύο ἀντλίας, δύο κοχλιάρια, καὶ λαβίδας.

Ἡ γλώσσα τῆς γαλῆς εἶναι παράδοξον ἐργαλεῖον εἶναι ὡς ψήκτρα διὰ τοῦτο εἶναι ἀνώμαλον, ὅταν καθάρῃ ἐαυτὴν τῶν ἄλλων ἀποβάλλει τὴν ἀκροσπίαν καὶ ὁμαλῶν τὴν ἐπιπέδη τῆς ὡς ὁ ἵπποκομῆς καθρίζει καὶ ὁμαλῶν τὴν τοῦ ἵππου διὰ τῆς ψήκτρας. Διὰ τῆς γλώσσης δὲν φάνει τὴν κεφαλὴν τῆς, διὸ μεταχειρίζεται πρὸς τοῦτο τοῦς ἐμπροσθίους πόδας.

Εἰσὶ πτηνά τινα ζῶντα ἐξ ἰχθύων, ἔχουσιν ἐπομένως ἐργαλεῖα, πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν. Ὁ ἐρωδιὸς εἶναι πτηνὸν τοιοῦτου εἶδους. Ὅταν τὸ φῶς εἶναι ἀμυδρὸν εἶτε τὴν προΐαν ἢ ὑπὸ τὸ φέγγος τῆς σελήνης, εὐρίσκει τὸν κατάλληλον πρὸς ἀλιεῖαν χρόνον. Ἴσταται

ὡς βλέπετε ἐνταῦθα εἰς ἀβαθεῖς ὕδωρ ἤσυγον καὶ ἀκίνητον ὥστε δύναται νὰ ἐκληφθῇ ἀντι δένδρου ἢ ἄλλου τινος ἀψύχου πράγματος. Θεωρεῖ σταθερῶς καὶ μετ' ὑπομονῆς ἐν τῷ ὕδατι, ἅμα δὲ ὡς ὁ ἰχθύς προσέλθῃ, ἐμβαπτίζει τὸ ὀξύ ράμφος του καὶ ἀφίπταται εἰς τὴν φύλακάν μετὰ τῆς λείας του. Τὰ πτερά τοῦ παραδόξου τούτου πτηνοῦ εἰσὶν ὠραία, καὶ πολὺ τιμῶνται ὡς κοσμήματα.

Πτηνά τινα δύναται ἀρίστα νὰ ράπτωσι διὰ τοῦ ράμφους καὶ τῶν ποδῶν των. Ἐν πτηνὸν ράπτει τόσον καλά ὥστε καλεῖται ὁ ράπτης. Ἐνταῦθα παρίσταται ἡ φύλακάν του κεκρυμμένη ἐντὸς φύλλων τὰ ὅποια συνέραψεν, διὰ κλωστής ἢν αὐτὸ κατασκευάζει λαμβάνων βάμβακα ἐκ τῶν βαμβακοφυτειῶν, καὶ διὰ τοῦ μακροῦ λεπτοῦ ράμφους του καὶ μακρῶν ποδῶν του, νῆθον αὐτὸ εἰς κλωστήν. Εἶτα διανοίγει ὅπας ἐπὶ τῶν φύλλων διὰ τοῦ ράμφους του, καὶ διχπερῶν τὴν κλωστήν διὰ τῶν ὀπῶν, τὰ συρραπτει.

ματος, πίπτει ἐν τῷ ὕδατι καὶ ὁ ἰχθύς τὸ τρώγει.

Πτηνά τινα δύναται ἀρίστα νὰ ράπτωσι διὰ τοῦ ράμφους καὶ τῶν ποδῶν των. Ἐν πτηνὸν ράπτει τόσον καλά ὥστε καλεῖται ὁ ράπτης. Ἐνταῦθα παρίσταται ἡ φύλακάν του κεκρυμμένη ἐντὸς φύλλων τὰ ὅποια συνέραψεν, διὰ κλωστής ἢν αὐτὸ κατασκευάζει λαμβάνων βάμβακα ἐκ τῶν βαμβακοφυτειῶν, καὶ διὰ τοῦ μακροῦ λεπτοῦ ράμφους του καὶ μακρῶν ποδῶν του, νῆθον αὐτὸ εἰς κλωστήν. Εἶτα διανοίγει ὅπας ἐπὶ τῶν φύλλων διὰ τοῦ ράμφους του, καὶ διχπερῶν τὴν κλωστήν διὰ τῶν ὀπῶν, τὰ συρραπτει.

Τὸ παράδοξον τοῦτο πτηνὸν δὲν ἔχει πτέρυγας. Ἐχει μακροτάτον ράμφος δι' οὗ συλλέγει τὴν τροφήν του, συμισταμένην ἐκ κοχλιῶν, ἐντόμων καὶ σκωλήκων. Μεταχειρίζεται δὲ καὶ ἄλλως τὸ ράμφος του, πολλάκις ἀναπαύομενον τίθει τὴν ἀκρὰν τοῦ ράμφους του ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὡς ὁ γέρον τὴν βακτηρίαν του.

Ἰκάρχει ἰχθύς ἔχων παράδοξον ἐργαλεῖον, ὡς πυροβόλον πρὸς θήραν ἐντόμων, τὰ ὅποια φονεῖει καὶ ὅποταν ἵπτανται. Τὰ παραφυλάττει ἱπτάμενα ἐπὶ τοῦ ὕδατος, καὶ κτυπᾷ διὰ ὕδατος ἐκρηπτομένου ἀπὸ τοῦ μικροῦ του ὄπλου. Τὸ ἔντομον ἐκπλησσόμενον ἐκ τοῦ κτυπή-

ματος, πίπτει ἐν τῷ ὕδατι καὶ ὁ ἰχθύς τὸ τρώγει.

Ἡδυνάμεθα νὰ φέρομεν πλείστα παραδείγματα τῶν διαφορῶν ἐργαλείων τῶν ἐν τοῖς ζώοις, ἀλλὰ ταῦτα ἱκανά. Εὐρίσκετε πλείονα διὰ παρατηρήσεως ἐπὶ τῶν διαφορῶν ζῶων.

Ο ΑΣΘΕΝΗΣ ΠΙΘΗΚΟΣ

Ἡ φύσις τοῦ πιθήκου, καίτοι ὠραία ὑπόκειται ὁμοῦς εἰς ἀσθενεῖαν ὡς ἐκ τῆς ἀπομακρυνσεως ἀπὸ τῶν

ὁ στόμαχος αὐτῶν ἀφανίζεται. Ἐντεῦθεν βλέπομεν τὸν ἐν τῇ εἰκόνι παριστάμενον πιθήκον, ἀσθενούντα, καὶ ἀποτρέφοντα τὴν μηρῶν αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν προσφερομένων αὐτῷ καρε, ὠών, μήλων, κρομμύων, γλυκυσματων κτλ.

Οἱ πιθήκοι κατάγονται πάντες ἐκ θερμῶν κλιμάτων, ἐκ τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἐν Ἑυρώπῃ μόνον ἐν τῷ εὐρωπῶ τῶν ἀγγλων, τῇ Γιβραλ-

τόπων ἐνθα εἶναι εὐθιμῆτος. Ἡ τροφή εἰς ἣν διάγει ἀφανίζει τὸν στόμαχον αὐτοῦ, ἀπαρῆλλάτως ὡς θὰ κατετρέφετο ὁ στόμαχος ἀγροῦ τρώγοντος διαρκῶς ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας. Αἱ λουκούλειοι τράπεζαι χρῆζονται καὶ λουκουλεῖων στομάχων. Ἐκαστος τρέπεται δίδων εἰς τοὺς πιθήκους γλυκύσματα καὶ ἄλλα λιχνηματα, ὥστε ταχέως

τῆς, ζῶσι πολλοὶ, καὶ πολλαπλασιάζονται ὡς ἐκ τῆς θερμότητος τοῦ κλίματος. Ἐν τῇ φυσικῇ των καταστάσει, οἱ πιθήκοι ζῶσιν ἐν τοῖς δάσυσιν τῶν τροπικῶν χωρῶν τρέφονται ἐκ καρπῶν, ὠών, ἐντόμων καὶ παντός εἶδους σίτων οἱ γεωργοὶ πολλάκις πολλὰ πύσθουσιν ἐκ τῶν ἐπιδρομῶν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ κήπους των. Ὅπταν γνωρίσωσιν ὅτι οἱ σίτοι, αἱ ὄρι-

ν' αποχωρισθῆ τοῦ ἀγαπητοῦ της συζύγου, νὰ ἐξωσθῆ ἀπὸ τὴν οἰκίαν της, νὰ περιέρχεται γυμνὴ μὲ γυμνά καὶ πεινασμένα τέκνα ζητούσα ἄρτον ἀπὸ θύρας εἰς θύραν καὶ μὴ ἔχουσα τοῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει, καὶ ταῦτα ἐν μέσῳ χειμῶνος φρικτοῦ! Ἀλλὰ ἂν διὰ τῆς τρηπέας τοῦ δακτυλιδίου ἢ καταστροφή ἐπὶ τρέχεται φρικωτέρα; . . .

Τοιοῦτοι ἦσαν οἱ στοχασμοὶ τῆς Μαρίας, οἵτινες δὲν διέφερον πολὺ ἀπὸ τοῦ συζύγου της, ὅτε ἀπεφασίσθη τὴν μὲν νόκα ἐκείνην ν' ἀναπαύσῃ, τὴν δὲ ἐπομένῃν ἡμέραν νὰ ζητήσῃ τοῦ δακτυλιδίου τὸν κύριον. [Ἔπεται συνέχεια.]

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁλόκληρον τὸ βῆρος τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀποσταλείσων ἐκ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν εἰς τὰ διάφορα Κράτη τοῦ ταχυδρομικοῦ συνδέσμου κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος εἴσι 3,223,427 οὐγγίαι, ἐντύπου δὲ ὕλης καὶ δειγμάτων τὸ βῆρος ἦν 13,308,887.

— Ἐν Λονδίῳ ὑπάρχουσι 50 μίλια ὄδων. Ἡ ἑκτασίς ἀμαξιτῶν ὄδων ἀνέρχεται εἰς 400,000 τετραγωνικ. μίλια.

— Οἱ ἄποροι ἐν Λονδίῳ ἀριθμοῦνται εἰς 84,160, ἐκ τῶν 41,228 ἐργάζονται εἰς ἐργοστάσια, οἱ δὲ λοιποὶ 42,936 ἱπαιτοῦσιν.

— Ἐν τῷ Ἀγγλικῷ στρατῷ εἰσὶν ἐν συνόλῳ 248 διδάσκαλοι πρωτοβάθμιοι, 186 δευτεροβάθμιοι καὶ 947 βοηθοὶ στρατιῶται.

— Κατὰ τὸ ἀπελθὸν ἔτος ὑπὲρ τὰ 68 ἑκατομ. δολλᾶρων ἠρανίσθησάν διὰ τῶν πυρκαϊῶν ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις. Ἐὰν ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἐκείνης ἀνέρχεται εἰς 40 ἑκατομ., ἕκαστον ἄτομ. ν' ἀπώλεσεν 1,70 δολλᾶριον.

— Οἱ ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ χριστιανοὶ ἀριθμοῦνται περὶ τὰ 4 ἑκατομμύρια ἢτοι περίπου τὸ τέταρτον ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀρμένιοι 2,030,000, Ἕλληνας 1,130,000, Ῥωμαιοκαθολικοὶ 730,000, Διαμαρτυρούμενοι 40,000.

— Κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις δημοσιευθεῖσαν στατιστικὴν τῷ 1876 σύνολος ἡ ἑκτασίς τῶν σιδηροδρόμων τοῦ κόσμου ἀνέρχεται εἰς 181,864 μίλια, διαιρούμενα ὡς ἐξῆς: Εὐρώπη 89,129 μίλια, Ἀσία 7,628, Ἀφρικῇ 1,450, Ἀμερικῇ μεσημερινῇ καὶ νότιος 81,909, Αὐστραλία 1748. Κατὰ ἑτέρον ὅμως ἔγχειριδιον ἡ σύνολος ἑκτασίς εἶναι 194,836 μίλια.

— Ἐφ' ἡμερῶν ἐν Γαλλίᾳ.— Ἡ πρώτη ἔφημερίς ἐν Γαλλίᾳ ἐκδοθεῖσα ἦν ἡ Gazette, ἀναφανίσθη τῷ 1631 ἢτοι πρὸ 247 ἐτῶν. Κατὰ τοὺς πολέμους τῆς Σπενδόνης ἐκυκλοφόρου ἐν Παρισίοις 52 ἔφημερίδες. Τῷ 1633 ἐφάνη φάλλον εἰδοποιήσεων Bureau d' Adresses, περιέχων περίπου ὅσα καὶ σήμερον τὰ τοιαῦτα φύλλα περιέχουσι περὶ πωλήσεως ἢ ἐνοικιάσεως ἀκινήτων, ἐπιπλῶν ἄλλ. Τῷ 1672 ὁ Κομφὸς Ἐρμῆς ἐτύχε μεγάλης ἐπιτυχίας καὶ διήρκεσε περὶ τὰ 100 ἐτῆ. Κατὰ κατάλογον γενόμενον τῆ διαταγῇ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Α' ἐκυκλοφόρου διαρκούσης τῆς βασιλείας τοῦ ἐν Παρισίοις δῶο Ἀγγλικαὶ ἔφημερίδες ἡ μὲν ἔχουσα 143 συνδρομητάς, ἡ δὲ 16 μόνον.

— Πίος ὁ Ὁ ἀριθμεῖται ὁ 262ος πάπας: Τούτων 194 ἦσαν Ἴταλοι, 15 Γάλλοι, 13 Ἕλληνας, 8 Σύροι, 6 Γερμανοὶ, 5 Ἰσπανοὶ, 2 Ἀφρικανοὶ, 2 ἐκ Σαβοΐας, 2 ἐκ Δαλματίας καὶ ἀνά εἰς εἴς Ἀγγλίας, Πορτογαλίας, Ὀλλανδίας, Σουηδίας καὶ Κρήτης.

Α Γ Σ Ι Σ

τοῦ ἐν τῷ β' β' ἀριθ. 7 τῆς Ἀθηναϊκῆς Αἰνιγματος.

Εἰς τὴν ὥραν φιλῆν μαρ...
...περπὴν Ἀθηναῖδα
...μεταξὺ ἄλλων κ' αἰνιγμα...
...πολύ ὥραν εἶδα.

Τὸ αἰνιγμά σου μ' ἔβαλεν
σὲ μέγαν, φίλε, κόπο
καὶ πῶς τὸ εἶρον ἔπειτα
νὰ σοῦ εἶπῶ τὸν τρέπο....

Τὸν Ἥλιο ἐπὶρριμένα
μὲ τῆ βροχῇ ἀντάμα
νὰ εἶδῶ εἰ δὲ γεννήσους
νὰ εἶδῶ αὐτὸ τὸ θάμα!

Κι' ἀρῶ ἤθην πῶς ἤθελα
καὶ ἔβλεπα τὰ νεφρῆ,
ὁ ποῦ δ' Ἥλιος τὰ γεννᾷ
καὶ ἡ βροχῇ τὰ τρέφει.

Καὶ ταῖς βρονταῖς, ταῖς ἀστραπαῖς
κ' αὐτὸ τ' ἀστροπέλιξι,
ποῦ μ' ἔκρινε καὶ φέρεσα
μεταξὺ τῶ γυλέξι....

Κανένα ὅμως παρὰ τὸ
ἐάν τὸ δ' ἐκὸ σὰς φίδι
δὲν εἶδα, καὶ μὲ ἔβλισε
τ' ὄραϊο σου παιγνίδι....

Καὶ ἀπελείστηκα, καθὼς
σὲ πέλαγο Τριήρης
ποῦ χάσῃ τὸ τιμὸν της,
ἀλλὰ, ἰδοὺ ἡ ΠΙΣΙ!

Ἴδου τ' ἀκριβογέννητον
συμβόλαιον τὸ θσιον!
τοῦ Φοῖβου τὸ χρυσόμαλον
καὶ τῆς βροχῆς παιδίον!

Κι' ἀμέσως ἑξαλιόστιχα
καὶ μύριζα τὰ κρινᾶ
τὴν Ἰριδ' ἀρῶ ἔκοφα
καὶ ἔκαμα τὴν ΠΙΝΑ.—

Τὸ ἔλυσα καὶ πρόβλημα
κ' ἐγὼ προβάλλω ἤδη
διότι εἶναι ἐν ἀποῦν
πλὴν νόστιμον παιγνίδι....

Εἰς δένδρον ἐκάθηντο τριάκοντα πτηνὰ κυνηγὸς τις δὲ πυροβολήσας ἐρόνευσε τέσσαρα, δεῖξόν μοι πόσα εἴμειναν;

Λύσις Αἰνιγματος Γ'

Ἔλυσαν δὲ τοῦτο αἱ κκ. Μ. Α. Κωνσταντινίδου καὶ Ἐρ. Κ. Βασιλειάδου (Πειραιεῖς) ὡς καὶ οἱ κκ. Ι. Δ. Κρανιώτης, Ι. Α. Δουρουτῆς, Γεώργ. Μελιδώνης (Καφζλληνία), Κ. Β. Τοπάλης (Κέρκυρα), Δ. Ῥωμαΐδης, Ὀρέστης Κατσᾶρης, Δ. Κακλαμάνος, Ἐμ. Β. Παπακωνσταντῆς, Ι. Κ. Τζᾶθας (Ἰδρα).

Λύσις Γρίφου 1.

Ἀρ—στη—Σκυων—αδ—οικίαν—μισεῖν
α' Ἀρετῆς οἰκίειν ἀδικίαν μισεῖν.
Ἔλυσεν δ' αὐτὸν ὁ κ. Δ. Ῥωμαΐδης καὶ Ι. Κ. Τζᾶθας.

Λύσις Γρίφου 2.

ὕς—τ—ους—α—λιθοί—ς—φ—ηλους—ζ—ηλος—και—
φθ—ονος—δ—εν—οικοί.
«Εἰς τοὺς ἀληθεῖς φίλους ζῆλος καὶ φθόνος δὲν οἰκεῖ.
Ἔλυσαν δ' αὐτὸν οἱ κκ. Ι. Δ. Κρανιώτης, ἡ κυρία Ἐρασμῖα Κάλκου, Ν. Α. Βαλάσκας, ἡ κυρία Ἐλένη Σ. Κόμβα Γεωργ. Ι. Δέτσος (ἰατρός) καὶ Γ. Α. Βαλαβάνης.